

Dr Rooti Haan (5. Juli 1417)

Vordraab Die ewige Wächter mit em Dood vor Auge
Majoor Dr rooti Giggel
Spiil Fyyrdeifel
Requisit Basilea Infernalis

D Glogge lytte und samft ruscht dr Ryy,
D Lyt geen ins Näscht und schlooffe glyy yy.
Dr Nachtwächter drillt no e letschti Rund':
„Guet Nacht, scheens Baasel, bis zur Moorgestund!“

E Rauch kunnt schlyychend d Strittgass uff,
E schwarze Gaischt erdrosslets s Schnuufe.
Loos, s ächzt und steent in jeedem Steer -
S eerscht Huus versinggt im Flammemeer.

E Liftli staibt duusig Fungge usenand,
Und s'neggscht Holzhyysli stoot in Brand.
E Giggel kasch lut im Hai gaitsche heere,
Bivoor en die roote Schlange verzeere.

Uffgschycht us dr nächtliche Rue,
Luegt me numme no uffgschmisse zue,
Wie sich dr root' Haan us dr Äsche erhebt,
Und Baasel under sym Fliigelschlaag beebt.

Äär stygt in Himmel und draait syyni Runde,
vom Määrtblatz bis Dalbeloch, s wiird alles entzunde,
Und d Glaag vo de Biiurger wiird numme iberdeent
Vom Graaie vom Giggel, wo alli verheent.

Ai Viertel vo dr Stadt lyt in Rauch und Schutt,
S Inferno het gwietet, s isch alles kabutt.
E freiwilligi Fyyrwach wird jetz organisiert,
E Fyyrweer per se aaber no lang nit yygfiert.

Hitz'daag git s eini und mit grossem Muet,
Rettet me nääb Lääbe au Haab und Guet.
Si isch allimool doo zem iiri Pflichte erfillle,
Syyg s e Gmiesblätz in Rieche oder in dr Ryygass e Gnille.

D Erfolg sinn aaber Dropfe uff e sittig haisse Stai,
Wel z Baryys suecht e Glöggner no allewyyl e Dehai,
D Katalane phagge au allbott d Heerner vom Stier,
Und im fäärne Nooche Oschte schittet me Eel in s Fyyr.

In Prag isch e Hitzkopf deiflisch Amok gloffe,
Die Kische vo dr Pandora hänn d'Amis scho lang offe!
In Russland brennt s em Putin under de Neegel,
Und Nordkorea isch joo eh dr globaali Fleegel.

Im Sudan goot d Machtgier statt Liebi durch d Määge,
D Drogehöll in Südamerika isch nur fyr wenigi e Säage,
Statt em Öko-Gretel heersch nur no iiri Hindli winsle,
Und dr Biden duet nach em Trump gliich wyterzinsle.

Dr Amazonas isch s Fäägfyyr - unseri Lunge, die brennt.
Miir Mentsche zersteere, waas me liebt und kennt.
Aaber syyget eich gwiss, eire Bryys isch e Hooche:
Am Änd sinn miir wägg und kai Haan graait is nooche!